

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

EULALIA

European Latin Linguistic Assessment

Erasmus+ Strategic Partnership for Higher Education (2019-2022)

(2019-1-IT02-KA203-062286)

<https://site.unibo.it/eulalia/en>

O 1: European Latin Language Certification – Basic Level

Methodological and Pedagogical Tools

SYLLABUS

(Swedish Version: 31.05.2021)

Project Coordinator:

Alma Mater Studiorum – University of Bologna (Italy)

Project Partners:

University of Köln (Germany)

Catholic University of the Sacred Heart – Milan (Italy)

University of Rouen (France)

University of Salamanca (Spain)

University of Uppsala (Sweden)

The European Commission's support for the production of this publication does not constitute an endorsement of the contents, which reflect the views only of the authors, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

STUDIEPLAN

Denna studieplan är indelad i fem olika nivåer: *praeambulum*, A1, A2, B1 och B2. För tillfället ägnar vi oss huvudsakligen åt de första tre nivåerna, och B1 och B2 kommer att specificeras senare. Det finns emellertid utkast även till dessa senare nivåer.

Praeambulum motsvarar ett mycket tidigt stadium i latinstudiet, och efter det förväntas studenterna vara bekanta med *en del* av den viktigaste morfologin. På nivå A1 förväntas studenterna lära sig mycket av den återstående latinska morfologin, men det är inte förrän efter nivån som betecknas A2 som studenterna förväntas vara bekanta med den grundläggande grammatiken i klassiskt latin när det gäller både morfologi och syntax.

På nivåerna B1 och B2 (som kommer att behandlas längre fram) förväntas studenterna vara bekanta med mer komplexa företeelser, till exempel variationer i morfologi och syntax som beror på stilen och den litterära kontexten eller tiden.

I det följande kommer först allmänna beskrivningar av de olika nivåerna och de färdigheter som förväntas men inte testas (beträffande, till exempel, uttal, ordbildning och kulturell och litterär förståelse av texterna och deras kontext). Därefter följer en beskrivning av de språkliga färdigheter, samt av den kunskap på det lexikala, morfologiska och syntaktiska området, som förväntas.

1. *Praeambulum*

1.1 Allmän beskrivning och förväntade färdigheter (som dock inte testas)

Praeambulum är den elementära nivå på vilken studenten börjar lära sig latinsk morfologi och elementär syntax från början. På denna nivå är de texter som studeras vanligtvis inte originaltexter, och om de är det, är de starkt förenklade och anpassade.

Under sina studier på denna nivå förväntas studenten

- lära sig grundprinciperna för latinskt uttal och vikten av skillnaden mellan långa och korta stavelser;
- introduceras för några ytterst grundläggande fakta om ordbildningen i det klassiska latinet, till exempel vissa affix som är produktiva i klassiskt latin och hur substantiv bildas av adjektiv (t.ex. *aeger* vs *aegritudo*) och verb av substantiv eller adjektiv (t.ex. *senex* vs *senescere*, *novus* vs *renovare*);
- samt uppnå viss mycket grundläggande kunskap om romersk historia och kultur.

1.2 Förväntade språkliga färdigheter

I slutet av denna nivå bör studenten

- kunna förstå en mycket enkel text på latin;
- kunna deklinera/konjugera de substantiv, verb och pronomina som dittills studerats samt kunna infoga en deklinerad/konjugerad form i en enkel sats;
- förstå elementär syntax och dito underordning samt vara bekant med elementär latinsk vokabulär

Kraven för denna nivå är följande:

Vokabulär

I slutet av denna nivå bör studenten

- vara bekant med elementär latinsk vokabulär som består av omkring 500 ord.

Morfologi

I slutet av denna nivå bör studenten kunna

- de vanligaste paradigmerna för substantiv i samtliga deklinationer dvs. 1:a (t.ex. *mensa*), 2:a (t.ex. *servus, puer, templum*), 3:e (t.ex. *labor, legio, rex, nomen, mare, urbs, mater*), 4:e (t.ex. *fructus, domus*) och 5:e (t.ex. *dies, res*);
- de vanligaste adjektivparadigmerna i positiv (t.ex. *bonus, -a, -um; asper, -a, -um; solus, -a, -um; totus, -a, -um; fortis, forte; ingens; felix; acer, acris, acre*) inklusive possessiva adjektiv;
- samtliga adverb som ingår i vokabulären (och t.ex. de interrogativa adverbena *cur?, unde?, quo?, ubi?*) och i synnerhet standardformerna av adverb i positiv (på *-ē, -ō* och *-ter*);
- några av de pronomina som är viktigast, d.v.s. personliga pronomina (*ego, tu, nos, vos*), det determinativa/anaforiska (*is, ea, id*), de demonstrativa (*hic, haec, hoc; ille, illa, illud; iste, ista, istud*) och det interrogativa pronomen som är vanligast när det används som substantiv (*quis, quid*);
- de vanligaste verbens kompletta paradigm i aktivum indikativum av infectum (presensstam) och perfectum (perfektstam) d.v.s. verben i 1:a (t.ex. *voco*), 2:a (t.ex. *moneo*), 3:e (t.ex. *rego* och *capio*) och 4:e (t.ex. *audio*) konjugationerna, samt motsvarande för vanliga oregelbundna verb (som *esse, posse, ire, ferre, velle, nolle* och *malle*), inklusive imperativ i presens (*voca* etc.).

Syntax

I slutet av den här nivån bör studenten behärska elementär latinsk kasusyntax och kasusens funktioner när det gäller att markera satsdelarna i en sats:

- inklusive nominativens funktion att markera subjektet eller predikatet i en sats;
- inklusive ackusativens funktion att markera direkt objekt i en sats (t.ex. *epistulam tibi mitto*), att markera gränsen för en rörelse (med namn på städer och små öar), och

med prepositioner (t.ex. *ad, circa / circum, contra, erga, inter, intra, per, praeter, trans* och *versus*; och ibland med *in, sub* och *super*);

- inklusive dativens funktion att markera indirekt objekt i en sats (t.ex. *epistulam tibi mitto*), att användas tillsammans med vissa intransitiva verb (*nocere alicui, imperare alicui, suadere alicui, parcere alicui*) och att markera ägande med *esse* (e.g. *domus matri est*);
- inklusive genitivens funktion att markera ägande (t.ex. *domus matris*) och med vissa adjektiv (t.ex. *expers laetitiae, potens sui*) och verb (t.ex. *accusare aliquem alicuius rei*);
- inklusive användningen av ablativ i sådana funktioner som instrumental ablativ, separativ ablativ, *ablativus loci*, sättets ablativ och orsaksablativ, och inklusive användningen av ablativ med prepositioner (t.ex. *ab, coram, cum, de, ex, prae, pro, sine, tenus*; och ibland med *in, sub* och *super*);
- inklusive funktionerna hos och användningen av lokativ och vokativ

Dessutom bör studenten ha grundläggande kunskap om huvudfunktionerna hos de latinska verbens former, och om samordning och underordning på latin:

- inklusive grundläggande fakta om de latinska tempusformernas funktioner i *infectum* och *perfectum* (d.v.s. presens kontra förfluten tid och futurum, futurum exaktum kontra futurum simplex, pluskvamperfekt kontra perfekt och perfekt kontra imperfekt);
- inklusive funktionerna hos de modus som studerats så långt i huvudsatser (d.v.s. indikativ och imperativ);
- inklusive användningen av konditionalsatser i indikativ (objektiva fallet);
- inklusive grundläggande fakta om latinska samordnande konjunktioner (och additiva som *et* och *atque* och en adversativ som *sed*);
- inklusive användningen av de vanligaste underordnande konjunktionerna (t.ex. temporala konjunktioner som *ut, dum, postquam* och *cum*, kausala konjunktioner som *quod, quia* och *quoniam*, koncessiva konjunktioner som *quamquam* och *etsi*).

2. A1 – basnivån där studenterna börjar läsa originaltexter

2.1 Allmän beskrivning och förväntade färdigheter (som dock inte testas)

A1 är basnivån där studenten fortsätter lära sig grundläggande morfologi och syntax och börjar studera enkla originaltexter som bara anpassats något.

I slutet av studierna på denna nivå bör studenten

- känna till den betydelsefulla skillnaden mellan långa och korta stavelser i deklinationen av substantiv och adjektiv (t.ex. ablativ singular på *-ā* och nominativ singular på *-a*) och

i konjugationen av verb, samt vara bekant med reglerna för intonation och betoning i vanliga latinska ord;

- dessutom känna till basfakta om ordbildningen i (det klassiska) latinet och skillnaden mellan ett ords rot och dess affix, t.ex. relationen mellan substantiven *victor* / *victrix* och *victoria* och verbet *vinco*, *vīci*, *victum*, *vincere*;
- vara allmänt bekant med kontexten (historisk och litterär) för den text han/hon har studerat och på en generell nivå känna igen skillnaderna mellan just den latinska texten och dess kontext och den kontext till vilken den översätts av studenten.

2.2 Förväntade språkliga färdigheter

I slutet av denna nivå bör studenten

- kunna förstå de grundläggande delarna av en enkel originaltext (jfr. testerna för A1);
- känna till grundläggande vokabulär och elementär latinsk syntax och förstå enkla satser på medelnivå och komplexa satser på basnivå;
- kunna infoga en deklinerad / konjugerad form i en mera komplex fras;
- kunna konjugera / deklinera alla verb / substantiv och pronomina och ändra enkla meningar.

Kraven för denna nivå är följande:

Vokabulär

I slutet av denna nivå bör studenten

- känna till vokabulären som förekommer i de texter som studerats;
- vara bekant med en latinsk basvokabulär bestående av ungefär 600 ord.

Morfologi

I slutet av denna nivå bör studenten:

- kunna substantivens paradigm för samtliga deklinationer, nu inklusive några mer ovanliga former (som *filiabus* < *filia*, *poeta* mask., *Aeneas*, *locus* vs *loca*, *Tiberis*, *bos*, *Iuppiter*, *caro* etc.);
- kunna adjektivens paradigm för alla deklinationer, nu inklusive några mer ovanliga former (som *sapiens*, *dives*, *pauper*) och formerna i komparativ och superlativ;
- kunna de olika formerna av adverb i komparativ och i superlativ;
- kunna de viktigaste räkneorden, d.v.s. grundtalen (inklusive deklinationen av *unus*, *duo* och *tres*) och ordningstalen (t.ex. *primus*, *secundus* och *tertius*);
- kunna de former av personliga pronomina som används i objektiv genitiv (t.ex. *nostrī*) och partitiv genitiv (t.ex. *nostrum*) och därtill det reflexiva pronominet (*se*) och dess deklination, samt återstående determinativa pronomina (*idem*, *eadem*, *idem*; *ipse*, *ipsa*, *ipsum*), relativa pronomina (*qui*, *quae*, *quod*; *quisquis*, *quidquid*; *quicumque*, *quaecumque*, *quodcumque*), återstående interrogativa pronomina

(adjektiviskt *qui, quae, quod; uter, utra, utrum; quisnam / quinam*) samt indefinita pronomina (t.ex. *quidam, quisque, aliquis, quicumque*), negerade former (t.ex. *nemo, nihil*), pronominala adjektiv (t.ex. *ullus, nullus, alter, uterque* etc.) och korrelativa pronominala adjektiv och adverb (*talis – qualis, tantus – quantus* etc.);

- kunna konjunktivformerna av samtliga tempus och i alla konjugationer, samt av de vanligaste oregelbundna verben (jfr. ovan);
- kunna verbparadigmen i passivum i samtliga konjugationer samt av de vanligaste oregelbundna verben (jfr. ovan) och inklusive deponens;
- kunna alla particip och infinitiv (samtliga tempus);
- vara bekant med speciella fenomen som *perfectum praesens* (t.ex. *memini, odi, novi*).

Syntax

I slutet av denna nivå bör studenten ha mer kunskap om grundläggande latinsk kasussyntax:

- inklusive användningen av ackusativ för att ange direkt objekt i en sats (jfr *praeambulum*) samt användningen av ackusativ med alla typer av transitiva verb (t.ex. *dolere mortem alicuius, metuere aliquem, suadere legem, transire flumen*) och inklusive funktionen att ange mått och utsträckning i tid eller rum (*accusativus mensurae* och *temporis*);
- inklusive sådana genitivfunktioner som subjektiv och objektiv genitiv och *genitivus qualitatis* och *partitivus* (t.ex. *multi militum*; och inklusive motsvarande prepositionsfras med *ex*) och *genitivus comparationis* och därtill användningen av genitiv med verb (*me miseret tui*);
- inklusive *ablativus limitationis* eller *respectus*, måttsablativ (*ablativus mensurae*), tidsablativ (*ablativus temporis*), användningen av ablativ med vissa verb (t.ex. *abundare re, assuescere labore, donare aliquem re*) och adjektiv (t.ex. *assuetus labore, plenus expectatione*), användningen av ablativ i funktioner som *ablativus qualitatis*, med t.ex. *opus est*, med vissa deponentia (t.ex. *utor, fruor, fungor*) och i *ablativus absolutus*;
- inklusive de grundläggande principerna för kongruens (t.ex. *senatus populusque Romanus decrevit, haec mea sententia est, quid est veritas vs quae est veritas*).

I slutet av denna nivå bör studenten ha viss grundläggande kunskap om verbens huvudfunktioner:

- inklusive de grundläggande funktionerna för modus i huvudsatser, till exempel användningen av konjunktiv och av imperativ i prohibitiva former (*ne quaesieris, noli timere* etc.) och i hortativa former (*videant consules, ne quid res publica detrimenti capiat, ita fac*);
- inklusive den grundläggande funktionen hos passivum (t.ex. *voco vs vocor*) och användningen av opersonliga passivformer (*legitur, itur*);
- inklusive funktionerna hos futurum particip och dess användning i aktiv perifrastisk konjugation;

- inklusive funktionerna hos gerundium och gerundivum och användningen av gerundivum i passiv perifrastisk konjugation.

Studenten bör därtill ha viss grundläggande kunskap om elementär latinsk underordning:

- inklusive grundläggande fakta om användningen av tempus och modus i underordnade satser – t.ex. användningen av konjunktiv med vissa konjunktioner (t.ex. med *cum historicum* och *cum causale* eller med finala och konsekutiva konjunktioner) och i indirekta frågor;
- inklusive användningen av relativa satser med indikativ;
- inklusive användningen av finala satser med *ut*, *quo* och *ne* och konjunktiv;
- inklusive användningen av akkusativ med infinitiv eller particip och med nominativ med infinitiv;
- inklusive användningen av *participium coniunctum* och *participium attributivum*;
- inklusive användningen av och funktionen hos *ablativus absolutus* (jfr ovan).

3. A2 – lägre medelnivå

3.1 Allmän beskrivning och förväntade färdigheter (som dock inte testas)

A2 definieras som en högre grundläggande nivå eller lägre medelnivå, eftersom det är nivån där studenten studerar något mera komplexa texter.

I slutet av denna nivå bör studenten

- kunna grundläggande fakta om hur latinet uttalades under den klassiska perioden och kunna läsa en text på latin och då följa en av de kända typerna av latinskt uttal (t.ex. så kallat "klassiskt", kyrkligt, eller medeltida);
- därtill kunna grundläggande fakta om ordbildning i (klassiskt) latin och skillnaden mellan ett ords rot och dess affix, t.ex. funktionerna hos vissa viktiga suffix (t.ex. substantiv på *-tor/-trix*, *-tas*, *-tudo*, *-mentum* eller adjektiv på *-ilis*, *-bilis*, *-anus*) eller prefix (t.ex. *ante-*, *circum-*, *con-*, *tra(n)s-*, *prae-*, *per-*, *re-*, *in-*, *ex-*);
- och kunna placera en text på medelnivå i dess allmänna kulturella kontext och känna igen de kulturella särdrag som karakteriserar den kultur i vilken texten skrevs.

3.2 Förväntade språkliga färdigheter

I slutet av denna nivå bör studenten

- kunna analysera en text på medelnivå;
- förstå komplex syntax i enkla satser och syntax på medelnivå i komplexa satser;
- kunna infoga en deklinerad / konjugerad form i en mening, vars komplexitet ligger på medelnivå;

- kunna konjugera / deklinera alla verb / substantiv och pronomina och kunna förändra meningar på medelnivå.

Kraven för denna nivå är följande:

Vokabulär

I slutet av denna nivå bör studenten

- vara bekant med en grundläggande latinsk vokabulär som består av omkring 700 ord.

Morfologi

I slutet av denna nivå bör studenten

- aktivt behärska och kunna producera de viktigaste substantivparadigmen (inklusive gerundium), adjektivparadigmen (inklusive gerundivum), verbparadigmen (inklusive deponentia och halvdeponentia) och pronomina;
- kunna delningstal (*singuli*), multiplikativa räkneord (*simplex*) och räkneadverb (*semel, bis* etc.);
- kunna korrelativa pronomina / pronominala adjektiv och adverb;
- kunna futurum imperativ och dess funktion;
- kunna supinum på *-u* och supinum på *-um*, och deras funktioner.

Syntax

I slutet av denna nivå bör studenten vara bekant med de latinska kasusformernas huvudfunktioner:

- inklusive användningen av ackusativ i supinum på *-um*;
- inklusive sådana funktioner hos genitiv som *genitivus proprietatis* (*consulis est, officii est*) och genitiv med t.ex. *interest* och med *causa* samt *genetivus pretii*;
- inklusive funktionen hos dativ att markera personligt intresse (*commodi*), ändamål (*finalis*) och agent (*dativus agentis*);
- inklusive användningen av ablativ i supinum på *-u* och i sådana ablativfunktioner som *ablativus pretii*, och relationen mellan ablativ och prepositionsfraser (t.ex. i den instrumentala funktionen).

I slutet av denna nivå bör studenten vara bekant med verbformernas huvudfunktioner:

- inklusive användningen av futurum imperativ;
- inklusive relationen mellan passiva, medio-passiva, och ibland även intransitiva former (*lavor vs me lavo* etc.);
- inklusive användningen av konjunktiv i huvudsatser (optativ, deliberativ, koncessiv, ideal eller potential och irreal eller kontrafaktisk) och i vissa underordnade satser

(indirekta frågor, med vissa konjunktioner som *cum historicum* och finalt *ut, quo* och *ne*, samt konsekutivt *ut*).

Därtill bör studenten vid det här laget vara bekant med elementär latinsk underordning:

- inklusive *consecutio temporum* (särskilt när det gäller interrogativa frågor och infinitiver eller particip);
- inklusive de grundläggande funktionerna hos modus i huvudsatser samt i vissa underordnade satser (jfr. ovan);
- inklusive användningen av konditionala satser med *si* + konjunktiv (ideala / potentiala och kontrafaktiska / irreal fall);
- och inklusive huvudfunktionerna hos ord med flera funktioner, som *ut* och *quod*.